

Tydzień z Maryją

Nr 20/2026 (371)

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

17.05.2026

18 maja - wspomnienie św. Stanisława Papczyńskiego
- patrona tych, których życie jest zagrożone

Święty Augustyn o Wniebowstąpieniu Pana

W dniu dzisiejszym nasz Pan, Jezus Chrystus, wstąpił do nieba: podążajmy tam sercem razem z Nim. Święty Paweł nawoływał: „Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi” (Kol 3, 1-2). Pan Jezus chociaż wstąpił do nieba, nie odszedł od nas. Podobnie i my już jesteśmy razem z Nim w ojczyźnie niebieskiej, choć w naszym ciele nie spełniło się jeszcze to, co jest nam obiecane. Tajemnica Wniebowstąpienia nie każe jednak odrywać oczu od ziemi, lecz czynić ją sobie poddaną w ten sposób, aby budować „nową ziemię i nowe niebo”. Tajemnica Wniebowstąpienia ukazuje sens pracy i ludzkich wysiłków, utwierdza chrześcijańską misję w świecie. Każdy człowiek powołany jest do tego, aby podporządkowując sobie ziemię, odnosił do Boga siebie i wszystkie rzeczy. Chodzi tu również o zwykłe, codzienne zajęcia, najdrobniejsze nawet prace, które rozwijają dzieło Stwórcy, zaradzają potrzebom swoich braci.

Źródło: Wniebowstąpienie Pańskie | Niedziela.pl

22 maja wspomnienie św. Rity

- skutecznej wstawienniczki od spraw trudnych i beznadziejnych

Urodziła się około 1381 r. w małej wiosce niedaleko Cascii we Włoszech. Była jedyną i długo wyczekiwaną córką, wzrastała w domu pełnym wiary i miłości. Jako mała dziewczynka nosiła się z zamiarem wstąpienia do zakonu. Ostatecznie jednak posłuszna woli rodziców, po ukończeniu 15 lat Rita poślubiła szlachcica Paola Manciniego. Był on człowiekiem wybuchowym i skłonny do gniewu. Dobroć Rity i jej modlitwy sprawiły, że jej mąż się zmienił i z czasem zdołała złagodzić jego gwałtowny charakter, a między małżonkami zapanowała zgoda i miłość. Mieli dwóch synów bliźniaków. Po 18. latach małżeństwa mąż Rity zginął w wyniku porachunków zwaśnionych rodów. Po śmierci męża życie Rity stawało się coraz trudniejsze i pełne gorczy. Rita wybaczyła oprawcom jej męża, jednak jej synowie zostali przez stryja nakłonieni do zemsty. Święta modliła się o to, by Bóg raczej zabrał ich do siebie, niż pozwolił na to, by to oni pozbawi kogoś życia. Chłopcy zmarli w wyniku zarazy.

Po pewnym okresie wdowieństwa, około roku 1420 wstąpiła do zakonu augustianek. Niezlomna wiara w miłość Jezusa Chrystusa towarzyszyła jej przez całe życie. Przed śmiercią Chrystus udzielił jej także daru współczucia w Jego cierpieniu – otrzymała stygmat ciernia na czole.

Zmarła 22 maja 1457 r. przeżywszy 76 lat, z których 40 spędziła w klasztorze. W chwili jej śmierci dzwony w kościołach zaczęły same dzwonić. Ciało jej nie uległo procesowi rozkładu, lecz zaczęło wydzielać przyjemną woń. Można je oglądać w szklanej trumnie w kościele w Cascii. Została kanonizowana przez papieża Leona XIII w 1900 roku.

Święta Rita często kojarzona jest z różami. Z kwiatami tymi wiąże się bowiem kilka cudów. Jeden z nich mówi o różach, jaką konającej już prawie Ricie przyniosła kuzynka. Zapytała ona Ritę, czy może jej w czymś pomóc. Na to Święta poprosiła o różę ze swojego ogrodu. Mimo zimy i utrzymującego się śniegu krewna Rity znalazła obok domu Świętej wylaniającą się ze śniegu, niewzruszoną mrozem i wiatrem czerwoną różę.

Utopiony święty, który trzymał język za zębami

Jan Nepomucen (wspomnienie 21 maja) urodził się w 1348 r. w Pomuku (późniejsza nazwa Nepomuk) koło czeskiej Pragi. W roku 1380 został wyświęcony na kapłana i otrzymał probostwo przy kościele św. Galla (Gawła) w Pradze. W roku 1381 studiował prawo na uniwersytecie w Pradze oraz w Padwie. W roku 1387 jako doktor prawa powrócił do Pragi. Został mianowany kanonikiem przy kolegiacie św. Idziego, a w dwa lata potem również kanonikiem przy kościele świętych Piotra i Pawła w Wyszehradzie. Stąd jednak rychło arcybiskup Pragi powołał Jana na swojego wikariusza generalnego. Był to wielki zaszczyt, bowiem urząd ten dawał Janowi pierwsze miejsce po metropolicie w diecezji.

Podczas trwającego sporu między Wacławem IV Luksemburczykiem a arcybiskupem Pragi Jan, będąc mediatorem, został uwięziony przez porywczego króla (razem z dwoma prałatami) 20 marca 1393 r. i poddany torturom. Według relacji brał w nich udział sam król. Potem na pół żywego Jana zrzucano w nocy z mostu Karola IV do rzeki Wełtawy, która przepływa przez Pragę. Według „Kroniki” Tomasza Ebendorfera z 1450 r. Jan zginął, ponieważ odmówił ujawnienia tajemnicy spowiedzi małżonki królewskiej - królowej Zofii. Uważany jest za pierwszego męczennika tajemnicy spowiedzi. Ciało Męczennika znaleziono dopiero po pewnym czasie (17 kwietnia) i pochowano w kościele Świętego Krzyża, położonym blisko rzeki. W 1729 r. został ogłoszony świętym.

Święty Jan jest patronem spowiedników, szczerzej spowiedzi, tonących oraz orędownikiem podczas powodzi. Jest także patronem mostów. Śladami niegdyś bardzo żywego kultu św. Jana Nepomucena są liczne figury stawiane zazwyczaj na rozstajach dróg i w okolicy przepraw rzecznych. Wiele takich figur można spotkać w całej Polsce. Jest także popularnym patronem kościołów i parafii.

Źródło: :ILG.: - Czytelnia: 21 maja - Św. Jan Nepomucen

Z okazji 34. rocznicy święceń kapłańskich
życzymy

Ks. Proboszczowi Wiesławowi Kiebulę

**wszelkich łask Bożych i mocy Ducha Świętego
w posłudze duszpasterskiej.**

**Niech Matka Boża w każdym dniu wspiera
i otacza opieką.**

1. Chrystus. Synu, nie rozprawiaj o rzeczach wyższych nad twoje pojęcie i o skrytych sądach Bożych (...) dlaczego ten jest tak nękania, a tamten tak niezwykle wynoszony. To przechodzi wszelki umysł ludzki i ani żaden rozum ludzki, ani żadne rozprawy nie zdołają przeniknąć wyroków Bożych. Sądów moich trzeba się lękać, a nie roztrząsać; gdyż rozum ludzki nie może ich pojąć.

2. Nie chciej także dociekać, ani rozprawiać o zasługach świętych, który z nich jest świętszy od drugiego lub który z nich jest większy w królestwie niebieskim. Wszyscy święci są dziełem moim; ja dałem im łaskę i chwałę ich uwieńczyłem. Ja znam zasługi każdego. Strzeż się więc synu, żebyś nie zapuszczał się w dociekanie tego, co przechodzi zakres twojej wiedzy.

3. Wielu pyta, kto jest większy w królestwie Bożym, a nie wiedzą, czy będą godni, by ich zaliczono do grona choćby najmniejszych. Gdy uczniowie pytali się, kto by był większy w królestwie niebieskim, taką usłyszeli odpowiedź: „Jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie się jako dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mt 18,3).

Radujcie się pokorni, weselcie się ubodzy, bo wasze jest królestwo Boże, jeśli tylko pójdziecie drogą prawdy.

Na podstawie: *O naśladowaniu Chrystusa*, Tomasz a' Kempis

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 18.05.2026 – św. Jana I; św. Stanisława Papatczyńskiego	
18:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 18)
Wtorek – 19.05.2026	
18:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 19)
Środa – 20.05.2026 – św. Bernardyna ze Sieny,	
18:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 20)
20:00	+ Za śp. Wincentego Grudnika w 21. rocznicę śmierci i Kazimierę
	+ Za śp. Joannę Turkiewicz
	+ Za śp. Marka, Wiesława, Zygmunta Habryń, Zdzisławę, Adelę, Juliana Kopeć
	+ Za śp. Artura Sarnat
	+ Za śp. Janinę Wywiat
	+ Za śp. Helenę Gurbiel
	+ Za śp. Adama Sobotę
	+ Za śp. Józefa Pateckiego
	+ Za śp. Jacka Piątek
	+ Za śp. Annę Kozłowską
	+ Za śp. Tadeusza Kozłowskiego
	+ Za śp. Stanisława Kaczor w rocznicę śmierci
	+ Za śp. Stefanę Tochowicz
	+ Za śp. Józefa Sarnę
Czwartek – 21.05.2026 – św. Jana Nepomucena; świętych męczenników Krzysztofa Magallanesa i Towarzyszy	
18:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 21)
Piątek – 22.05.2026 – św. Rity z Cascii	
7:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 22)
18:00	+ Za śp. Stanisławę Kmitę
Sobota – 23.05.2026	
7:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 23)
18:00	+ Za śp. Antoniego Kawałko w 11. rocznicę śmierci
Niedziela – 24.05.2026 – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego; NMP Wspomożycielki Wiernych	
7:00	W intencji wszystkich parafian
9:00	+ Za śp. Marię i Janusza Robak oraz Bronisławę; Romana, Macieja i Artura Tabiś
10:30	+ Za śp. Wiesława, Maksymiliana Mazurek; Zofię, Stefana Jaskółka
12:00	+ Za śp. Jana Krawczyka (greg. 24)
18:00	+ Za śp. Stanisławę Kmitę

Królowa Krakowa

Obraz Matki Boskiej Piaskowej, powszechnie czczonej jako Pani Krakowa, to jedno z najważniejszych miejsc kultu maryjnego w dawnej stolicy Polski. Ten niezwykle wizerunek, znajdujący się w Bazylice Ojców Karmelitów „Na Piasku”, skrywa w sobie wielowiekową historię, w której fakty przeplatają się z pięknymi legendami. Zgodnie z przekazami, fresk powstał pod koniec XV wieku na zewnętrznym murze kościoła. Legenda głosi, że pobożny, lecz pozbawiony wybitnego talentu zakonnik próbował namalować oblicze Maryi. Zmęczony niepowodzeniami, przerwał pracę, by następnego dnia odkryć, że obraz został w cudowny sposób ukończony. Niezwykle piękno wizerunku Matki Bożej z Dzieciątkiem natychmiast przypisano anielskiej interwencji. Z czasem obraz zaczął stynąć z licznych łask, stając się celem pielgrzymek. Przed obliczem Pani Krakowa modlili się prości ludzie i polscy monarchowie.

Szczególnie wzniosłym momentem był rok 1683, kiedy to król Jan III Sobieski, przed wyruszeniem na odsiecz wiedeńską, powierzył opiece Matki Boskiej losy Rzeczypospolitej. Zwycięstwo nad Turkami odczytano jako wyraźny znak Jej matczynej opieki.

W dowód wdzięczności we wrześniu 1883 roku, w dwusetną rocznicę wiktorii wiedeńskiej, biskup Albin Dunajewski dokonał uroczystej koronacji wizerunku koronami papieskimi. Co niezwykle istotne, te drogie insygnia zaprojektował sam Jan Matejko – wybitny malarz złożył w ten sposób swój osobisty hołd Maryi. To po tym wydarzeniu oficjalnie przyłgnął do Niej zaszczytny tytuł „Pani Krakowa”. Choć dla ochrony przed zniszczeniem fresk obudowano i znajduje się dziś w przepięknej kaplicy, do dziś pozostaje bijącym sercem duchowym miasta, niezmiennym symbolem nadziei i historycznej tożsamości.

Na podstawie: M. Rożek, *Święte miejsca Krakowa*, wyd. WAM, 2024.

Konkurs „Kraków mniej znany” - pytanie nr 15

Z jaką legendą związane są początki Bazyliki Karmelitów na Piasku?

Odpowiedź proszę przesłać na adres konkurs@parafiamichalowice.pl
Regulamin konkursu jest na stronie internetowej parafii.

Czas przeczytać Biblię

Księga Daniela

W Księdze jest mowa o Nabuchodonozorze i Babilonie, o konfrontacji z kulturą grecką oraz o wierności tych, którzy nie chcą zdradzić przymierza z jedynym prawdziwym Bogiem. Księga powstała po to, by dodać sił tym, którzy odrzucają świętokradcze prawa, którzy sprzeciwiają się i podejmują walkę: mamy do czynienia z księgą - apelem, zachętą do oporu.

Wydarzenia o jakich jest tu mowa nie mają podstawy historycznej, wyjąwszy opór wszystkich, którzy przeciwstawili się tyranom. Księga Daniela to pierwszy tekst apokaliptyczny Biblii. Ktokolwiek napisał tę Księgę, miał porażające przeczucie i wizje.

Przesłanie jest następujące: każda władza, która chce być absolutna i wieczna, a więc boska, zawsze będzie potworna, a tylko władza świadoma, że jest darem z nieba dla dobra ludzi, uniknie tragedii. Bóg jest tym, kto ma władzę i jest władzą. On jedyny poprowadzi ludzkość do wiecznego królestwa. Jednym słowem, królestwo Boże to prawdziwe człowieczeństwo.

**OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
NA UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO
– 17.05.2026**

Od poniedziałku (18.05) modlitewnie oczekujemy na Zesłanie Ducha Świętego w dzień Zielonych Świąt.

W środę (20.05) o godz. 19:00 spotkanie zespołu synodalnego.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl